

O MUHTEŞEM KARŞILAMA

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 02.12.2007 tarihli (23.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdülillah vessalatu vesselamu ala Resûlulillah

Kardeşler,

Allah'ın kitabı Kur'an'ı anlayamamak, ondan okuyup zevk alamamak kadar kıyamet günü hasret çekeceğimiz, pişmanlık duyacağımız bir hatamız herhalde yoktur. Kur'an okuyabilen, Allah'ın Kur'an'da buyurdıklarından anlayabilen Müslümanla, anlayamayan, okuyamayan, bu büyük hazdan bu büyük nimetten nasibi olmayan Müslüman arasındaki fark, kulağı duyanla duymayan arasındaki fark gibidir. Kur'an'ı Kerim'e karşı ilgisizliğimiz, Kur'an'ı Kerim'e karşı soğukluğumuz, yeni yetişen nesli Kur'an'dan habersiz, Kur'an'dan zevksiz yetiştirmemiz yaşadığımız hayatın sıkıntılarının bize daha ağır gelmesine neden olduğu gibi önlümüzü de tıkatan hatamızı bile bile biz sürdürüyoruz demektir.

Kardeşler,

Kur'an Allah'ın içimizdeki emanetidir. Kur'an kadar Müslüman'ız. Kur'an kadar Allah'a yakınız. Biz ne kadar Allah'ın kitabından zevk alırsak o kadar cennet yakınlığını, sıcaklığını içimizde hissederiz. Ne yazık ki Kur'an'ı Kerim'i biz ölü kitabı, mezarlıklarda okunan, hastalara okunan, işte doktorların bir şey yok bunda dediği kimselere okunan kitap haline getirdiğimizden beri başımıza neler geldiğini, nasıl bunaldığımızı, saraylar gibi dairelerde, evlerde nasıl daracak yaşadığımızı görüyoruz. Bir hamle yapıp Allah'ın kitabına dönmemiz lazım. Bunaldıkça Kur'an okumaya alışmamız lazım. Gecenin karanlığında bile o alfabeye bakıp Kur'an okuma zevkine ermemiz lazım kardeşler. Biz, reçete gibi, ilaç gibi, şifa niyetiyle Kur'an okumamız lazım. Kur'an okudukça gençleştığımızı hissetmemiz lazım. Allah, cehenneminden bahsederken, cehennem kelimesi Kur'an'da geçtikçe bizim gözyaşına boğulmamız lazım. Cennet dedikçe de Allah kendimizi ırmakların kenarında hissetmemiz lazım. Müslümanlık budur. Kur'an bunun için inmiştir. Kur'an bize enerji versin, ruhumuzu doldursun diye inmiştir.

Kardeşler,

Yüzlerce ayetinde Allah Kur'an'da cehennemini nasıl kasıp kavuracağını, nasıl taşları, kayaları yakacağını anlatıyor. Biz hiçbir şey anlamıyoruz. Bu Arapça sorunundan dolayı değil. Alaka göstermemekten dolayı. Cehennem kelimesi Türkçe artık. Bir sahifesinde Kur'an'ın yirmi defa, otuz defa cehennem geçse bile biz etkilenmiyoruz.

Kardeşler,

Dün akşam uyduruk bir TV kanalında "yarın İstanbul'da deprem olacak" diyorlar, bir veri yok ama böyle diyorlar, "Marmara'nın altı üstü karışacak" diyorlar deseydiler, uyduruk bir haber bülteninde, sonra resmi açıklama yapılsaydı ki "böyle bir şey yok, bilim adamları bunu doğrulamıyor" deselerdi bile bugün bu salona dolabilir miydiniz? Dokuz katlı bu binanın içine girebilir miydiniz? Deprem dedikodusu la bu şakası yok bunun. "Saat dokuz civarında deprem bekleniyor" deselerdi bilim adamları da "yok böyle bir şey" deseydi buraya ailece gelebilir miydiniz bugün? Bir dedikodu ödümüzü patlatıyor. Bilim adamları "yok böyle bir şey" diyor. "Ee diyen nasıl demiş bunu" diye düşünüyoruz. Allah bin dört yüz senedir إذا زلزلت لأر ضالزالها diye yeryüzünün en büyük depreminden, pamuk parçacıkları gibi bu dağların fırlatılacağı günden bahsediyor. الحَقَّة والحَقَّة diyor. القارعة ما القارعة diyor, اقترَبَت الساعة diyor. "Geldi kıyamet yaklaştı, kıyamet geliyor, kıyamet burnunuzun dibinde" diyor. Nerde kulaklar? Kime diyor bunları Allah?

“Bir komşu deprem olacakmış” dediler, “nerden duydun” soruyorsun: “dediler” diyor, kaynağı yok, bilgisi yok, uyku kaçırıyor. Allah: إِذَا زُلْزِلَتِ السَّاعَةُ diyor: مَا الْقَارِعَةُ diyor. يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ İnsanların o günkü dehşetinden bahsediyor. إِنَّ زُلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ. Kıyamet çok korkunçtur. “Hamile kadınlar günü gelmediği halde korkudan çocuklarını düşürecekler o gün. O gün insanlar sarhoşlar gibi dolaşacak” diyor. Böyle bir şey yok.

Kur’an’a iman etmeyenler zaten iman etmiyor. Ama Kur’an’a iman edip Allah’tan cennet bekleyenler bile Kur’an kitabımdır diyenler, babası ölünce babasının mezarında bunu parayla okutanlar bile Allah bu Kur’an’da kıyametten niye böyle söz ediyor merak etmiyoruz. Kur’an’ı çok kenarlara ittik. Hayır, hayır bu kitap gece uykularımızı kaçırmalı, gündüz bizi kanatlandırmalıydı. Cehenneminden söz açıldıkça uykumuz kaçmalı, cennetinden söz edildikçe de Kur’an cennetten, hurilerden, oradaki ırmaklardan, oradaki Havz-ı Kevser’den söz ettikçe biz kanatlanmalıydık, yere basmadan yürümeliydik kendimizi cennette hissetmeliydik. Ama bir kere Kur’an’ı yaz tatillerinde çocuklara okutulan kitap haline getirdik. Kur’an’a ayırabildiğimiz zaman ya tatil dönemidir ya hastalanıp yatağa düşmüş, doktorların hastaneden çıkardığı adamların zamanıdır ya da mezarlıktaki zamandır. Hayatın en pratik, en zevkli anlarında Kur’an’ı Kerim’e vakit ayıramadık. Bu sefer de ne cehennemi anlatırken Kur’an gözlerimizden yaşlar aktı ne de cennetinden bahsederken işte benim yerimi Allah anlatıyor burada diyemedik bir türlü. Ama elhamdülillah bunu demeyi arzu ediyoruz, Allah hepimize nasip eylesin.

Kardeşler,

Bugün ders yapmayalım, bugün konferans olmasın, bugün konuşmayalım, Allah’ın kitabından bir küçük bölümü seçelim, zihinlerimize bunu yerleştirelim, Allah bize neler anlatıyor görelim. Ondandır sonra da evlerimize gidip bu ayetle yaşamaya başlayalım, bu ayetleri hayatımıza ışık tutacak hale getirmeye çalışalım. Bugün ders yok, konuşma yok, bugün Allah’ın kitabından bir bölüm okuyacağız ama dinlerken, dinlerken camilerde hocaların anlattığı kitabı dinlemiyoruz. Kadir Gecesi’nde okuttuğumuz kitabı dinlemiyoruz. Allah’tan bize gönderilmiş kitabı dinleyeceğiz. Cak cuku olmayan kitap, nasıl dediyse aynen öyle olan kitabı dinliyoruz.

Kardeşler,

Allah ne buyurduysa Kur’an’ında onu kendime inandığımdan fazla inanarak dinlemek zorundayız biz. İman budur. Nasıl tarif ettiyse Allah öyledir. Bugün okuyacağımız ayetlerde Allahu Teâlâ’ya asi olarak ölen, kâfir olarak ölenlerin cehennemdeki karşılaşma sahnelerini göreceğiz. Kendimizi orada o manzarayı seyreder gibi hissetmemiz lazım. Mış mış yok, cakı cuku yok. Kur’an bu. Nasıl tarif ediyorsa öyledir. Ashabı kiram böyle iman ettiler. Kur’an cehennemden bahsederken Alahu Teâlâ cehennemi tarif ederken Kur’an’da kendilerini o ateşin içinde kavruluyor hissettiler. Ama cennetten bahsederken de Allah kendilerini orada koltukların üzerine gerilmiş, keyif sürüyor gibi hissettiler. İman budur zaten. Cek cakı, mış muşu yok. Allah Kur’an’ında buyurdu, aynen buyurduğu gibidir. Ne eksiktir ne fazladır. Böyle iman ederek dinleyeceğiz. İnşallah.

Hatırlar mısınız? Sahabeden bir tanesinde Uhud’un eteklerinde Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem: “cenneti şu dağın dibinde görüyorum” yani “burada şehit düşen cennete girecek” demiş, sahabeden bir tanesi de son hurmalarını yiyor. Biraz sonra elinde salkımdan hurma koparıp yiyor, biraz sonra meydana çıkacak son mola verilmiş, bu sözü duyunca “ne dedin ya Resulullah, ne dedin” demiş. “Cenneti şu dağın eteğinde görüyorum” dedim diyince elindeki hurmayı fırlatmış “bunu

yiyecek kadar bekleyecek vaktim yok benim” demiş. İman bu. “Yani ölürsem, şehit olursam ayrıntısı ne bunun, nereye götüreceksin önce, kimlik lazım mı, şahit misin sen, cenazemi kim yıkayacak” yok böyle sorular. “Ne dedin ya Resulullah, ne dedin?” “Şehit olan cennete girecek” dedim. Bekleyemem bu hurmayı yiyecek kadar deyip hurmayı fırlattı. O hurma salkımını attıktan sonra onu bir daha kimse görmedi. İman bu. Ayrıntı yok.

Kur’an’ı Kerimimiz arkadaşlar, yüzde yüz doğru olan, reklam için olmayan, yüzde yüz olduğu gibi olan şeyleri anlatıyor. Bu bir iman meselesidir. Bu bir zevk, haz meselesidir. Allah’a hamd olsun bizi Allah, beğendi uygun gördü ki bu ayetleri dinlemek için buraya çağırdı. Bu bir nasip meselesidir. Yüreğimizden elhamdülillah diyelim buna. Elhamdülillah. Nasıl bir erkek çocuk bir anneye babaya nasip ettiği zaman Allah mü’min bir baba-anne elhamdülillah çocuğumuz sapaşğlam oldu diyor. Bir tatil gününde Allah onun ayetlerini dinlemek için hiçbir üstüne ödül vesaire dünyevi bir şey verilmediği halde sadece ayetleri dinlemek için yatağımızdan kaldırıp bizi buraya çağırdıysa, kabul buyurduysa bizi iyi şeylere aday görüyor demektir. Elhamdülillah, elhamdülillah. Sonunu getirmeyi de bu nimetin hakkını vermeyi de hepimize nasip buyursun. Çünkü Allah çağırır, “gel dinle, bak senin için neler hazırladım” der, ama kulunda ilgisizlik görürse o zaman bir daha çağırmaz. İlgisiz misafirden kimse hoşlanmıyor arkadaşlar.

Şimdi bugün Allah bize bu imanımızın, bu Kur’an’a imanımızın, bu hadislere imanımızın sonunda bizim nasıl bir ödülle ödüllendirilmemize vesile olacağını anlatacak. Dinleyeceğimiz ayetler inşallah bizi hangi karşılamanın beklediğini öğretecek bize. Bu bir mutluluktur, bu bir nasiptir, bunun için sadakalar verebiliriz. Bunun için bugün kanatlanarak gidebiliriz. Elhamdülillah.

Kardeşler,

Zümer suresinin sondan dört ayetini okuyacağız. Kur’an’ı Kerim’in en muhteşem surelerinden birisi Zümer suresidir. Bu surede Allahu Teâlâ dünya hayatını imanlı ve imansız geçiren kullarının sonunda ne olacağını öğretiyor. Surenin son ayetleri de geniş bir şekilde anlattıktan sonra son ayetlerinde de kâfirlerin cehenneme nasıl sürükleneceklerini, mü’minlerin de grup grup nasıl cennete davet edileceklerini haber veriyor. İnşallah şimdi bugün dinleyeceğiz bu ayeti celileleri, mübarek ayetleri dinleyeceğiz, tefsirini öğreneceğiz ve eve gider gitmez de bir sayfa kadar olan bu ayetleri inşallah şöyle üç dört gün içinde bir hafta içinde ezberleyeceğiz, namazlarda okuyacağız, namazlardan sonra okuyacağız, yolda gidip gelirken okuyacağız. Ne okuyacağız aslında, ne okuyacağız? Benim cennete davet edilip cennetin kapısındaki bana hazırlanmış merasimi okuyacağım. Bu niyetle bu ayetleri okuyacağız inşallah. Hem Rabb’imizin kitabından üç-beş ayet ezberlemiş olacağız inşallah hem de arkadaşlar artık anlayarak Kur’an okumanın zevkini yakalayacağız. Göreceğiz ki bu kitabı anlamak ne büyük bir zevkmiş, aslında Allah benimle konuşuyormuş, ben kulağıma boşuna pamuk tıkamışım, bana söylüyor Allah bana, bana söylüyor fakat ne yazık ki biz Kur’an’a hak ettiği kıymeti vermediğimiz için nasibimiz azmış gibi görünüyor.

Hayır, biz biz o Uhud eteğinde “bana bu hurmaları yiyecek kadar vakit bile çok, ben Rabb’imi özledim” deyip elindeki hurmaları fırlatıp meydana çıkan birisine Allah neyi nasip ettiyse o hangi cennetin kapısından karşılanacaksa aynı şey benim için de geçerli. Benim için de geçerli. Nasıl Hadice “kalk Muhammed, arkadayım, devam et, Allah’a davet et” dediğinde yeryüzünün sayılı 4 kadınından bir tanesi olduysa şimdiki kadınlar için de aynı fırsat var. Nasıl Mus’ab Medine’ye gittiğinde Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimize bir medeniyetin merkezini 8 ayda hazırlayıp teslim ettiyse

Bitti bu kadar. Hiçbir umut yok. Kâfirler yüzlerce binlerce yıl cehennemde bağırıp feryat edecekler. İşte “ya Rabb’i bizi bir daha geri getir”. Kur’an’ı Kerim’in diğer ayetlerinden görüyoruz: “bizi bir daha geri gönder geri gönder, bak ne iyi Müslüman olacağız biz”. Binlerce yıl sonra Allah tek cevap verecek onlara: اٰخَسُوْا Kapatın ağzınızı. Kapatın, ağzınızı kapatın. Bir daha bağırarak da yok.

Arkadaşlar,

Bir ev iki saat yanar, üç saat yanar. Bir orman bir hafta yanar, iki hafta yanar biter. Cehennem trilyon sene bile sönmeyecek neuzu billah. Ve tutuşturmak için Allah taş yakıyor cehennemde şu hale bakınız. Tutuşurken taşla tutuşan bir yeri insan nasıl dayanarak bekleyecek orada da, sabredercek. Neuzu billah. Kâfirlerin işi çok kötü arkadaşlar.

Bir kâfir gördüğünde insan acımalı. Şu güzel vücut nasıl yanacak cehennemde? Sabah namazına kalkmayan bir çocuğunu yatakta mışıl mışıl uyurken görme. O cehennemde o güzel vücut nasıl yanacak, ona bak. Ağzından çıkan bir lakırdının bedeli binlerce sene cehennemde yanmak olduğu için bu sözü söyleyen dil nasıl yanacak, yağları nasıl eriyecek cehennemde bunu düşünmek lazım. Demek ki bu 71 ve 72. ayet kâfirlerin cehenneme nasıl sürüklenmelerini gösteriyor. Allah o hale düşmekten bizi muhafaza buyursun. Şimdi cennetle ilgili ayetlere mü’minlerin akibetine Allahu Teâlâ kulaklarımızı yönlendiriyor.

وَسِيقَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا Rablerinden korkanlar da grup grup cennetin kapılarına gelecekler. Cennetin sekiz kapısı var. Cehennemin yedi kapısı var. Cennetin sekiz kapısı var. Neden? Çünkü Allah kendisi için karar etmiş ki rahmetim azabımı geçecek. Sırf sembolik olsun diye cennetin kapılarını bile cehennemden bir fazla yapmış. Çünkü o Allah erhamurrahimindir. Kullarına azap etmek istemiyor. Kudurani cezalandırıyor. Asiyi cezalandırıyor.

وَسِيقَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا Allah mü’min kullarını gruplar halinde cennetin kapılarına getirecek. Gruplar nasıl kurulacak?

Grup bir, grup bir dokuz yüz elli sene Allah diyerek yeryüzünde dolaşan, o sabır deryası Nuh. Birinci grup. Onunla beraber Firavunla uğraşan, Yahudilerle uğraşıp meşakkat abidesi Musa. Nemrut’un karşısına dikilen İbrahim. Yahudilerin zırvalarıyla, berbatlıklarıyla bin bir sıkıntı içerisinde kalan İsa, o doğduğu dedesinin toprağından hicret etmek zorunda kalan, ümmeti için gözyaşları akıtan Muhammed aleyhisselam. Bir numaralı grup bu. Bir, birinci kapıda bunlar. Bunlar birinci kapıya geldiklerinde

İşte birinci kapıya geldiler birinci kapıda kim? Bir numaralılar. Allah’ın yeryüzünde dinini yaymak için uğraşan, insanların meşakkatlerine katlanan, bir numaralı adamlar. Nuhlar, İbrahimler, Musalar, İsalılar, babamız Âdem bir numaralılar, cennetin kapısına geldiler. Bir numaralı kapıdalar. O bir numaralı kapıda melekler إِذَا جَاؤُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا O kapıya geldiklerinde وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا kapıları açıyorlar. Onlara size peygamberler gelmiş miydi ne yapmıştınız, ömrünüz nasıl geçti sormuyorlar. Ne diyorlar? عَلَيْهِمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ سَلَامٌ Bu kimin sözü? Meleklerin sözü.

“وَسِيقَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاؤُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُواهَا خَالِدِينَ”

Bu gün bir hafızın okuyuşundan dinledik. Ama inşallah tuttuğumuz oruçlar, okuduğumuz Kur'an'lar, kıldığımız namazlar, şu kadınların bin bir reklama rağmen, bin bir teşvike rağmen öcü kıyafetlerle bu modern şehirlerde dolaşmaları bir gün sonuç verecek. Bugün hafızlardan سَلَامٌ عَلَيْكُمْ sözünü duyduk. Yarın melekler سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ hoş geldiniz diyecekler.

“وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ”

Mus'ab yirmi beş yaşında Mekke'nin en zengin ailesinin çocuğuydu. İpekten başka giyecek bilmiyordu. Ama sadece Resulullah için onun dinine hizmet için, onun emriyle Medine'ye gitti. Otuz yaşına gelmeden bugün bir milyar olan İslam âleminin Medine'sini kurdu. Birbiriyle yüz yıllarca savaşmış iki kabileyi barıştırdı. İslam'a düşmanlıkla bilenmiş insanları İslam'a ısıttı. Sekiz ay sonra Resulullah aleyhisselama yazdığı mektupta “seni Medine bekliyor, gel Resulullah” dedi. Sonra bu Medine'de devlet kuruldu. Kurulan bu devlette bir bakanlık, bir belediye meclis üyeliği almadı. Bedir'e Peygamber aleyhisselam efendimiz onu çağırmadı, küstü, “benim şahadet yolumu tıkattın ya Resulullah” dedi. Bir yıl sonra Uhud'a gitti. Uhud'da parçalanmış cesedi bulundu. Mus'ab iki numaralı kapıda. Hamza Peygamber'in amcası, ciğerleri parçalanmış insan ikinci kapıda. O kolları kopmuş insanlar ikinci kapıda. Bir de bir kadın var Beni Seleme'den oğlu Uhud'da düşmüş, kocası düşmüş ve babasını kaybetmiş. Ailesinden üç erkek kaybetmiş. Herkes onu teselli ederken bana Resulullah'ı gösterin diyor. İşte Resulullah burada deyince tarihe yazılmış meşhur sözünü söylüyor:

وَمَا بَعْدَكَ كُلُّ شَيْءٍ جَلَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ

Senden sonra hiçbir şeyin değeri yok ya Resulullah. O kadın da orada, o da orada. Ne bekliyor? Kapıların açılmasını bekliyor. İki numaralı kapıda. Kim? Çanakkale'de hilafet toprağı, halife zarar görmesin, ümmetin ezanları susmasın diye Çanakkale'dekiler de orada. Onlar da iki numaralı kapıda. Bir sarık için ipe gönderilen, şehit edilen Atıf Hoca da orada. Onlar da iki numaralı kapıda bekliyorlar. Ümmetin perişan olduğu adının, şanının unutulduğu zamanda tek başına bir kahveden hareket ederek, kahvehaneden çıkarak, ümmeti ayağa kaldırmaya çalışan Şehit Hasan el-Benna da orada. Onları sevenler de ikinci kapıdalar. Ebedi kalmak ve sonsuza kadar Allah'la beraber olmak üzere ikinci kapıda سَلَامٌ عَلَيْكُمْ sözünü bekliyorlar.

“وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ”

Ve cennet 8 kapılı. Üçüncü kapısında da bekleyenler var. Onlar ne bekliyorlar? Onlar da bu daveti bekliyorlar. Kim, kim? O, o bir kadın var ya, o bir kadın var ya çocuğu hafız olsun, Kur'an ehli olsun diye gece yarısı onunla kalkıyor, sabaha kadar uyumuyor, gözyaşı akıtıyor, oğlunu Kur'an'a hazırlıyor. O kadın da orada. O fedakâr kadın da orada. O bütün dünyanın açıldığı, saçıldığı her şeyin rezil olduğu zamanda babasının, anasının da ayıplamasına rağmen, bütün etrafının, apartmandakilerin ayıplamasına rağmen dudaklarını bile göstermeyen, bir gözünün bile gözükmemesine bile tahammül edilemeyen iffet abidesi, kendini Allah'a adanmış, Şeriat'ına, Kur'an'a adanmış, herkesin ayıpladığı bir zamanda, kimsenin ayıpladığıyla ilgilenmeyen, “ben Hadice'ye benzemek istiyorum” kadın diyen kadın da orada. O da üç numaralı kapıda bekliyor. Onunla beraber gencecik, taptaze

vücutlarına rağmen şu sakallarım bitse de Resulullah'ın sünnetine uyabilsem diye dört gözle sünnete ittiba edeceği günü bekleyen taptaze delikanlılar da orada. Genç yaşta sünnete uymaya çalışan, cemaatle namaz kılmaya çalışan, namazı ihmal etmeyen, Rabb'imın kitabından bir satır okuyayım diye gayret eden, ibadetle büyümüş delikanlılar da üç numaralı kapıdalar. Onlar da ne bekliyorlar? Girin, girin ebedi kalmak üzere girin. **عَلَيْكُمْ سَلَامٌ** diyecek sözü bekliyorlar, üç numaralı kapıda.

“وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ”

Stadyumlarda arkadaşları eğlenirken, filan aletin önünde ömür çürütürken, o Allah'ın dinine ait bir hükmü öğrenmek için gece yatmayıp kitap okumaya çalışan, Kur'an okumaya çalışan, şu ayeti de ezberleyeyim diyen, elinde not defteriyle âlimlerin peşinde dolaşıp Allah ne demek istiyor, Peygamberim ne dedi diye uğraşan, hadis ezberlemek isteyen delikanlılar oradalar. Senin diploman yok mu, bu zekâyı zayı etme dedikleri halde “Allah'ın cennetini isterim, diploma istemem” diyen gencecik kızlar beşinci, dördüncü kapıdalar. Onlar da oradalar. Herkes ne bekliyor? Bu delikanlılar ne bekliyorlar? **عَلَيْكُمْ سَلَامٌ** sözünü bekliyorlar.

“وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ”

Öbür kapının müşterisi bir başka. Yıllarca dünyanın en büyük kadını olarak yaşadığı sarayda Firavun'a karşı isyan edip: “Rabb'im bu Firavun'un sarayı onun olsun bana cennetinden bir yer ver bir odacık ver.” **عِنْدَكَ بَيْتًا** Bana bir ev ver cennette deyip Firavun'a isyan eden, kadın kişi olarak tek başına Firavun'a baş kaldıran, sonra da dört tane çiviyle yere çakılıp hunharca öldürülen Asiyeye de orada. Onu sevenler de orada. Dünyanın saraylarına lanet edip, gecekondular yeter, Allah bize küçücük bir odacık versin cennette diye, cennetin saraylarına razı olup dünyaya tenezzül etmeyen kadınlar oradalar. Asiyeye'nin sevenleri de orada. Hadice'nin sevenleri de oradalar. Sadece onlar değil, öbür kapıda da bir adam var. Bir adam var. Kazandığından ayırmış Allah'ın dinine hizmet olsun diye bir vakfa vermiş, bir caminin ampullerini değiştirmiş, bir yetime ayakkabı almış, Allah için infak edenler. Onlar da öbür kapıdalar. Onlar da ne bekliyorlar? Mallarını Allah'a verenler. Firavun'un sarayına lanet olsun, cennette küçücük bir odayı isterim, bu lanetli Firavun'un Allah'a asi olunan bu sarayını istemem diyenler, herkes: “Girin girin ebedi kalmak üzere girin. Artık burada size ölüm yok. Sonsuza kadar buradasınız.” diyecek cennet görevlisinin **عَلَيْكُمْ سَلَامٌ** sözünü bekliyorlar.

“وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ”

Bir numaralı kapıdan nebiler, sıdıklar, şehitler, öbür numaralı kapıdan mücahitler, âlimler, öbür numaradan herkes bir taraftan çağırılacak, cennetin kapılarına zümre zümre, grup grup girilecek ayeti inince Ebubekir radiyallahu anh durmuş: “Ya Resulullah! Herkesi bir kapıdan çağırıyorlar, bir meziyetine göre, peygamber olduğu için bir numaralı kapıdan çağırılıyor, peygamberler, dokuz yüz elli sene Allah diyenler davet, davet ediliyor, filanca mücahitler öbür kapıdan, Allah için infak edenler ve verdiği malın peşinden gitmeyenler filan kapıdan, çok oruç tutunlar filan kapıdan, çok Kur'an okuyanlar filan kapıdan, ya Resulullah bütün kapılarda adı yazılıp davet edilen, aman bu kapıdan girse diye her kapıda kaydı olan kimse var mı?” Diye sormuş: “Sen osun Ebubekir.” demiş.

Neden her kapıda adı var? Çünkü çünkü Peygamber adam arıyordu “ben buraydım ya Resulullah” dedi. Mal lazımdı Ebubekir orada. Gece Kur'an okuyacak, yanık yanık Kur'an okuyacak

adam lazım, Ebubekir orada. Çocuğunu feda edecek adam lazım, Ebubekir orada. Peygamber kendine genç sekreter, onun dediklerini anlayacak bir genç arıyordu kızı orada. Öldü, vefalı, Peygamberi'nin davasını devam ettirecek, yılmayacak, sarsmayacak, fitneye düşmeyecek adam lazım. Ebubekir orada. Ne zaman ne aranırsa, nerede bir kalite varsa Ebubekir oradaydı, her kapıda Ebubekir var. Peygamberler bir numarada, filancalar bir numaradan, filancalar bir numaradan çağırılırken her kapıdan Ebubekir'in girebileceği kapıdır dendiğinin nedeni; her kapının hakkını verecek, yiğit adam, vefalı adam, mala tapınmayan, çoluk çocuğunun fitnesine uğramayan, arandığı zaman bulunan adam olduğu için her kapıda aranan oldu. Ona bütün bütün kapılardan **سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْنُمْ** dendi.

“وَسَبِقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْنُمْ فَادْخُلُواهَا خَالِدِينَ”

Kimse yahu bir numaralı kapıdan beni çağırırsınlar yeter yedi sekize de razıyım sakın böyle demeyin arkadaşlar, sakın demeyin. Çünkü Allah rahmetini ebediyen azabının üstünde tutmuştur. Ebubekir bir tane değildir. Dileyen kıyamete kadar Ebubekir olur. Sahabe olamaz, Ebubekir olur. 1,2,7,8 hangi kapısından olursa değil, inşallah Ebubekirliğin hakkını verip, sekizinden de çağırılan mü'min olmaya çalışacağız. İnşallah, himmetimiz bu olacak, gayretimiz bu olacak.

Şimdi kullarını Allah sırayla, tek tek çağırıyor, girdiler, vize yok, sıra yok, kimlik sormak yok, geldin, geldin, pasaport nerede, vizen var mı, şahidin var mı, kefilin var mı, danışmanın var mı, dil kılavuzun var mı, yok, yok, yok böyle şeyler yok. Ne var sadece, sadece ne var? Melekler, sayısını Allah'ın bildiği kadar, trilyon, kat trilyon ne rakam biliyorsan, o kadar büyük bir melek grubu o muhteşem karşılama, o büyük karşılama, o Allah'ın hoş geldin dediği karşılama anında içeri girecek mü'minler ki Ya Rabb, ya Rabb ne manzara bu. Ne yazlığa benzer, ne tatil yerine benzer, ne adaya benzer.

Kardeşler,

Öyle bir yer ki bir defa komşun Muhammed aleyhisselam. Öbür komşun baban Âdem. Öbür komşun Peygamberi'nin dedesi İbrahim, Ömer'in, Halid'in, filanın, Allah'ın dostları, huriler, her şey bir kenara, dostlar bir kenara, Allah ile buluşma yeri, ru'yetullah yeri. O zaman mü'minler şöyle koltuklarına gerildiklerinde **وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي** O zaman mü'minler şu cümleyle Allah'a hamd edecekler **الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ** Bize verdiği sözde duran Allah'a hamd olsun. Cennet demişti, cennet oldu. Kevser demişti Kevser. Huri demişti, huri. Dostlarımla buluşacaksınız demişti, buluştuk. Mahşer sıkıntısı yok size demişti yok. Ne söz verdiyse Allah tuttu sözünü. Sözünden Allah caymadı **وَأُورِثْنَا الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ** Şu mübarek toprağı bize verdi Allah. **تَلَّيْنَا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ** Tel örgü yok hiçbir yerde. Tel örgüler yok. Sizin dönüm burası, şu taşı geçmeyin demek yok. **دَلِيدِغِينَ** Dilediğinin yerdesin. Bir gün Ömer'in yanında. Bir gün Nuh'un yanında. Bir gün Musa'nın yanında. İsteddiğin yerdesin. Tel örgüleri olmayan, sınırı olmayan, gözle görülen yer senin denmeyen, göremediğinin, hayal edemediğinin yerler bile senin denen yer, **نَنْبَوُا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ**

Şu çalışmanın, gayretin sonu ne kadar güzel sabah namazına kalkmaktan güzel bir şey var mı? Kur'an okumaktan güzel bir şey var mı? Şimdi bir saat Kur'an okuyorsun yarın cennet senin oluyor. Buyur, gel deniyor. Bu nimet hepimizin hakkıdır. Hepimize Allah bu imkânı lütfetmiştir. İnşallah bu sözü söyleyeceğimiz gün de çok uzak değil arkadaşlar. Yüz sene değil, bin sene değil. Bir nefese bağlı bu cümleleri duymak, bir nefese bağlı. Bir nefes sonra hayatta olmayan zaten mü'min olarak ölünce kıyamet koptuğunda mahşer yerine geldiğinde “bu sabah değil miydi benim ölümüm ya öğle olmadan

kiyamet koptu herhalde” diyecek, meğer on bin sene geçmiş aradan. O eziyeti tattırmayacak Allah. Mezarda bekleme sıkıntısı. Biz diyoruz adam yıllardır burada bekliyor. O sabahleyin gömülmüştüm öğle olmadan kıyamet kotu zannedecek Âdem aleyhisselam zamanında gömülmüş.

Eziyet yok. Eziyet yeri burası. Harcama yapma yeri burası. Namaz kılarken zorlanma yeri burası. Kış günü abdest alırken zorlanma yeri burası. Zor zor Kur’an okuma, Arapçayı okuma zorluğu burada, ders çalışma zorlukları burada. Orada öyle bir şey yok, orada namaz yok, orada oruç yok, orada hac yok, orada izdiham yok, Mina yok hiçbir şey yok orada. Allah var, Peygamber’i var, Havz-ı Kevser var. Sütten ırmaklar, baldan ırmaklar ve dilediğin her şey var.

Ve bir de bu sure biterken dehşet bir ayetle bitiyor arkadaşlar. Bir de mü’minler cennete giriyorlar, sağa sola bakıyorlar ki Allah, bu ne verdiyse, Allah ne dediyse doğru, Kur’an ne anlattıysa harika ne kadar güzel derken başlarını kaldırıyorlar. “وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ” Bir de bakıyorlar ki Allah’ın arşı görüyor. Melekler dolaşıyorlar arşın etrafında. Bu arş nasıl bir yer biliyor musunuz arkadaşlar? Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki: “Gökyüzünden bir sahraya bir yüzük atsanız- yüzük, bir insanın yüzüğü, gökyüzünden atıyorsunuz bir sahraya- sonra onu bir kuş bir kartal seyrediyor, ne kadar görünür o sahrada o yüzük? Yedi kat göklerle dünya filan değil, yedi kat göklerle uzayın bütün derinlikleriyle bu galaksiler, bu yıldızlar bunların toplamı arşın büyüklüğü yanında o yüzük kadar bile değildir.” diyor Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem.

Ve bu cennetin dehşet, muhteşem, harika karşılaşmasından sonra mü’minler şu “ben ilahım” deyip kanun yapanlar, şu yeryüzünde tağutluk edenlerin büyüklüğü karşısında arşında arşında Allah’ı görünce her şey bitecek. “وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ” Bir de melekler arşın etrafını kuşatmışlar. Bu büyüklükteki bir arş arkadaşlar kaç meleklerle kapatılır acaba etrafı? Milyar bir rakam mı, trilyon bir rakam mı? وَاللَّهُ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ Her şey Allah’ın mülkünde onun askeri. Böyle büyük bir manzara. Melekler tespih ediyorlar, secde ediyorlar, hamd ediyorlar. “يَسُبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ” Tespihatını yapıyorlar. Ne manzara ya Rabb, ne manzara! Ve ondan sonra “وَقَدْ ضَيَّعْتُمْ” herkesin hakkı verilir.

Cennetlikler cennete. O nemrutlar, firavunlar, onlara hayran olanlar cehennemde. وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ Ve alemlerin rabbine hamd olsun denir. Son söz bu olur. Konuşmak yok, ondan sonra ibadet yok. Ne var? Zevk var, sefa var, eğlence var.

Kardeşler,

Bu Allah’ın bize davetiydi. Ve bir gariplik size söyleyeyim mi? Kur’an’ın her yeri böyle. Hep zevktir bu Kitap. Kur’an’ı anlamayan neler kaybettiğine, neler anlamadığına ne kadar pişman olacak kıyamet günü. Neuzu billah bunu böyle bakarak bile okuyamayan Müslüman nasıl utanmayacak kıyamet günü gelecek? Acilen bu ayetleri ezberliyoruz. İnşallah. Ezberliyoruz. Namazımızda okuyoruz. Her okudukça kendimizi orada hissediyoruz. Çünkü Allah reklam yapmıyor. Davet yapıyor. Ve bir gün inşallah çok kısa zamanda göreceğimiz şeyden söz ediyor Allah.

Şimdi ben tek tek noter belgesi almayayım sizden. Ama bu ayetler ezberleyeceğiz. İnşallah. İnşallah demeyin de inanayım bu işe. Çünkü biz de inşallah yapmayacağı işe söylüyor inşallah. Gelecekse “tamam ağabey dokuzda oradayız dedik ya” diyor. Gelmeyecekse “inşallah geliriz” diyor. Anla gelmeyecek. Tabi bu çirkin bir şey böyle olmaz. Bu ayetleri ezberliyoruz.

Arkadaşlar,

Ben dört buçuk yaşında ezberledim hiçbir şey olmadı bana. Beş yaşında çocuklar ezberliyor seksen beş yaşındakiler ezberleyemez mi? Hayır, hayır yaşlının işi çok, kafası yok demeyin, bilim adamlarının çözemediklerini yaşlı adamlar çözüyorlar. O zaman kafa çalışıyor. Bu ayetleri ezberleyeceğiz arkadaşlar. İnşallah bir hafta içinde ezberleyeceğiz diye karar vereceğiz. Bir hafta da uzatmaları olur. Yatarken okuyacağız. “Yahu sen ne okuyorsun, bu cümleler?” Dendiğinde: “Yarın göreceğim şeyleri okuyorum.” Diyeceğiz inşallah. Allah bunu hepimize nasip etsin. Şimdi Hafız Salih kardeşimizden bu ayetleri baştan sona kadar canlı bir şekilde tekrar dinleyelim ondan sonra serbestiz.

“وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا

وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ
وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ
عَلَى الْكَافِرِينَ } قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى
الْمُتَكَبِّرِينَ } وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا
وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ }
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَوَدَّعْنَا وَوَدَّعْنَا الْأَرْضَ نَنْبَوًّا مِّنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ
نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ } وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَفُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ”